

זהר פרשת יתרו מאמר כה תאמר לבית יעקב

- 1 שמות יט': (א) בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
- 2 סיני: (ב) ויסעו מרפיזים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר:
- 3 (ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב
- 4 ותגיד לבני ישראל: (ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי
- 5 נשרים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמתם את בריתי
- 6 והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: (ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי
- 7 קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: (ז) ויבא משה ויקרא לזקני העם
- 8 וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: (ח) ויענו כל העם יחדו ויאמרו
- 9 כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה:
- 10 ויקרא אליו יי' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב וגו'. ר' יצחק פתח, תהלים
- 11 סה (אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך, זכאה חולקיה דהוא בר נש, דקודשא בריך
- 12 הוא אתרעי ביה, וקריב ליה, למשרי בגו היכלא קדישא, דכל מאן דאיהו אתרעי ביה
- 13 לפולחניה, רשים הוא מרשימין דלעילא, למנדע דהא הוא אתבחר מקמיה דמלכא
- 14 קדישא עלאה, למשרי במדורו. וכל מאן דאשתכח ביה ההוא רשימא, אעבר בכל
- 15 תרעין דלעילא, ולית דימחי בידו.
- 16 ויקרא אליו מלאך ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב וגו'. רבי יצחק
- 17 פתח, תהלים סה (אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך. אשרי חלקו של אותו אדם
- 18 שהקדוש ברוך הוא התרצה בו וקרב אותו לשרות בתוך ההיכל הקדוש, שכל מי
- 19 שהוא התרצה בו לעבודתו, רשום הוא מרשומים שלמעלה לדעת, שהרי הוא
- 20 נבחר מלפני המלך הקדוש העליון לשרות במדורו, וכל מי שנמצא בו אותו
- 21 הרשם, עובר בכל השערים שלמעלה ואין מוחה בידו.
- 22 ר' יהודה אמר, זכאה חולקיה דמשה, דעליה כתיב אשרי תבחר ותקרב, וכתיב
- 23 ביה) שמות כד (ומשה נגש אל הערפל ונגש משה לבדו אל יי' והם לא יגשו. כה תאמר
- 24 לבית יעקב: אליו נוקבי, ותגיד לבני ישראל: אליו דוכרין.
- 25 רבי יהודה אמר, אשרי חלקו של משה, שעליו כתוב אשרי תבחר ותקרב,
- 26 וכתוב) שמותב (ומשה נגש אל הערפל), שם כד (ונגש משה לבדו אל ה' והם לא
- 27 יגשו. כה תאמר לבית יעקב - אלו הנקבות. ותגיד לבני ישראל - אלו הזכרים.

- 1 ר' שמעון אָמר, כֹּה תֹאמַר, כִּמְה דְאַתְּ אָמַר (בַּמְדַּבֵּר וְכֹה תְבָרְכוּ: וְכַתִּיב), תִּהְיֶה
2 קְמָה (וְחִסְדִּיךָ יְבָרְכֶךָ, כְּלוֹמַר יְבָרְכֶנּוּ כֹה. כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, בְּאַמִּירָה. וְהֵינּוּ
3 מְסֻטְרָא דְדִינָא. וְתִגִּיד לְבִנְי יִשְׂרָאֵל, כִּמְה דְאַתְּ אָמַר), דְּבָרִים ד (וַיִּגֵּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ.
4 וְכַתִּיב) דְּבָרִים כּו (הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ. לְבִנְי יִשְׂרָאֵל, דּוֹכְרִין, דְּאַתּוּ מְסֻטְרָא
5 דְּרַחֲמֵי.
- 6 **רבי שמעון אָמר, כֹּה תֹאמַר, כִּמְו שְׁנֵאמַר כֹּה תְבָרְכוּ. וְכַתּוּב וְחִסְדִּיךָ יְבָרְכֶנּוּ,**
7 **כְּלוֹמַר יְבָרְכֶנּוּ כֹה. כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב - בְּאַמִּירָה, וְהֵינּוּ מִצַּד הַדִּין. וְתִגִּיד לְבֵית**
8 **יִשְׂרָאֵל - כִּמְו שְׁנֵאמַר) דְּבָרִים ד (וַיִּגֵּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ. וְכַתּוּב) שֵׁם כּו (הַגִּדְתִּי הַיּוֹם**
9 **לֵה' אֱלֹהֶיךָ. לְבִנְי יִשְׂרָאֵל - הַזְכָּרִים, שְׁבָאוּ מִצַּד הַרַחֲמִים.**
- 10 אָמַר רַבִּי יִצְחָק), ס"א יוסי (הואיל וְאַתִּינָא לְהַאי, מַה הוּא הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ. לַיְיָ
11 אֱלֹהֵינוּ, מִבְּעֵי לֵיהּ. אָמַר לֵיהּ ר' שְׁמַעוֹן, וְכִי הָאִי בְּלַחֲדוּי הוּא. וְהָא כְּתִיב) דְּבָרִים ח (כִּי
12 יִי אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְגו'). דְּבָרִים ז (אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ). דְּבָרִים ד (כִּי
13 יִי אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, וְכֹלְהוּ הַכִּי.
- 14 **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הוּאִיל וּבֵאֲנוּ לְזָה, מַה זֶה הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לֵה' אֱלֹהֶיךָ? לֵה' אֱלֹהֵינוּ**
15 **הֵיךָ צְרִיךְ לְהִיּוֹת! אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכִי רַק בְּלַבְדּוֹ הוּא, וְהִרִי כְּתוּב) שֵׁם ח (כִּי ה'**
16 **אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְגו'), שֵׁם (אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ), שֵׁם ד (כִּי ה'**
17 **אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, וְכֹלְמ כָּךְ?**
- 18 אֲלֵא הַכִּי תִּנְיֹן, כֹּל הַדֵּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלוֹהַ. וְכֹל הַדֵּר בְּחוּצָה לְאַרְץ
19 דּוֹמָה כְּמִי שֵׁאִין לוֹ אֱלוֹהַ. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּזַרְעָא קְדִישָׁא, לְאַרְעָא קְדִישָׁא סְלִקָא.
20 וְשְׂכִינְתָא בְּאַתְרָה יִתְבָּא. וְהָאִי בְּהָאִי תְלִיא. וּמִלְשָׁה לֹא קְאָמַר אֱלֹהֶיךָ, אֲלֵא לְאִינוּן דְּהוּוּ
21 זְמִינִין לְמִיעַל לְאַרְעָא קְדִישָׁא, וְלִקְבֻלָּא אִפִּי שְׂכִינְתָא. וּמַה דְּלֹא אָמַר אֱלֹהֵינוּ, מִשּׁוּם
22 דְּהָא מִשָּׁה לֹא זָכָה לְמִיעַל לְאַרְעָא, וּבְגִינֵי כָךְ, אֱלֹהֶיךָ וְדָאִי בְּכָל אַתְר, מִשּׁוּם דְּאִינוּן הוּוּ
23 זְמִינִין לְמִיעַל תַּמָּן.
- 24 **אֲלֵא כָךְ שְׁנִינוּ, כֹּל הַדֵּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֱלוֹהַ, וְכֹל הַדֵּר בְּחוּצָה**
25 **לְאַרְץ דּוֹמָה כְּמִי שֵׁאִין לוֹ אֱלוֹהַ. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁהַזְרַע הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה לְאַרְץ**
26 **הַקְּדוֹשָׁה, וְשְׂכִינָה יוֹשְׁבֵת בְּמִקּוּמָה, וְזֶה בְּזָה תְלִיא. וּמִשָּׁה לֹא אָמַר אֱלֹהֶיךָ אֲלֵא**
27 **לְאוֹתָם שְׁהִיו עֲתִידִים לְהַכְנִס לְאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה וְלִקְבֹּל פְּנֵי שְׂכִינָה. וּמַה שְׁלֹא אָמַר**

- 1 אֱלֹהֵינוּ, מִשׁוּם שֶׁהָרִי מִשָּׁה לֹא זָכָה לְהִכָּנֵס לְאַרְץ, וְלִכֵּן אֱלֹהֶיךָ וְדָאֵי בְּכָל מְקוֹם,
2 מִשׁוּם שֶׁהֵם הָיוּ עֵתִידִים לְהִכָּנֵס לְשֵׁם.
- 3 אָמַר לִיָּהּ וְדָאֵי הִכִּי הוּא. אַבְל הִכָּא כְּתִיב, דְּבָרִים כּו (וּבָאֵת אֶל הַכְּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בְיָמִים
4 הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לִי י' אֱלֹהֶיךָ, וְהָאֵינֹן בְּאַרְעָא שְׂרִינְי, מֵאֵי טַעְמָא אֱלֹהֶיךָ,
5 וְלֹא אֱלֹהֵינוּ. אֵלֹא אֵינֹן בְּעִינְי לְאַחְזָא וְלֹא וְדָאָה, דְּבִגִּינִי דְּחֶסֶד עֲלָאָה, זְכָאן לְכָל הָאֵי,
6 וְשְׂרִינְי בְּאַרְעָא, וְעֲלֵן לְהֵיָא אַרְעָא, וְעִבִיד עֲמַהוֹן כָּל אֵינֹן טְבָאן, וּבִגִּינִי כֶּה, הוּוּ אָמְרִי
7 מְלִין אֵלִין לְכַהֵן, וְלֹא לְבַר נֶשׁ אַחְרָא (דְּכְתִיב הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לִי י' אֱלֹהֶיךָ), וְהִכִּי הוּא
8 וְדָאֵי (מִשׁוּם דְּאֵתִי מִסְטָרָא דְּחֶסֶד).
- 9 אָמַר לוּ, וְדָאֵי כֶּה הוּא. אַבְל כָּאן כְּתוּב) שֵׁם כּו (וּבָאֵת אֶל הַכְּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בְיָמִים
10 הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לְה' אֱלֹהֶיךָ, וְהָרִי הֵם בְּאַרְץ שׁוּרִים. מַה הִטְעַם
11 אֱלֹהֶיךָ וְלֹא אֱלֹהֵינוּ? אֵלֹא הֵם רְצוּ לְהִרְאוֹת וְלְהוֹדוֹת שְׁבַגְלָל הַחֶסֶד הָעֲלִיּוֹן זְכוּ לְכָל
12 זֶה וְשָׂרוּ בְּאַרְץ וּנְכַנְסִים לְאוֹתָהּ אַרְץ וְעֵשָׂה עִמָּהֶם כָּל אוֹתָן טוֹבוֹת, וּמִשׁוּם כֶּה הָיוּ
13 אוֹמְרִים דְּבָרִים אֵלֶּה לְכַהֵן) וְלֹא לְאָדָם אַחַר, (שְׁכְּתוּב הַגְּדַתִּי הַיּוֹם לְה'
14 אֱלֹהֶיךָ), וּכְךָ הוּא וְדָאֵי (מִשׁוּם שְׁבָא מִצַּד הַחֶסֶד).
- 15 כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, לְהֵהוּא אַתְרָא דְּאַתְחַזִּי לְהוּ. וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהֵהוּא אַתְרָא
16 שְׁלִים דְּאַתְחַזִּי לְהוּ, דְּהָא יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל, תְּרִין דְּרָגִין אֶסְתַּלְקוּ, וּבְדָרְגָא חַד סְלָקִין, אֵלֹא
17 יִשְׂרָאֵל שְׁלִימוֹתָא דְּכָלֹא) דְּרַף פ' ע"א (אֶקְרִי. וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְאַחְזָא חֲכָמְתָא,
18 וְלֹא שְׁתַּעֲי בְּרוּחַ חֲכָמְתָא, טִיבוּ וְקִשׁוּט דְּעַבְד לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכְתִיב וַיִּגַּד לְכֶם
19 אֶת בְּרִיתוֹ.
- 20 כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב - לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאֵי לְהֵם. וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל - בְּאוֹתוֹ
21 מְקוֹם שְׁלֵם שְׂרָאֵי לְהֵם, שֶׁהָרִי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל שְׁתֵּי דְּרָגוֹת עֵלוּ, וּבְדָרְגָה אַחַת
22 עוֹלִים. אֵלֹא יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמוֹת הַכָּל נִקְרָא. וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהִרְאוֹת חֲכָמָה
23 וְלְדַבֵּר בְּרוּחַ חֲכָמָה טוֹב וְאַמֶּת שְׁעֵשָׂה לְהֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכְּתוּב וַיִּגַּד לְכֶם
24 אֶת בְּרִיתוֹ.
- 25 תִּנְיָא, אָמַר ר' יוֹסִי, זְמַנָּא חֲדָא הוּינָא אֲזִיל בְּאַרְחָא, וְהוּוּ ר' חִיָּא בְּרִי עֵמִי. עַד דְּהוּינָא
26 אֲזִלִּין, אֲשַׁכְּחָנָא חַד גְּבַר, דְּהוּוּ לְקִיט בְּחַקְלָא, עֲשָׁבִין לְאַסּוּוֹתָא. קְרִיבְנָא לְגַבְיָהּ,
27 אָמִינָא לִיָּהּ, בְּר נֶשׁ, קוּטְרָא דְּקוּטְרִי דְּעֲשָׁבִין לְמָה. לֹא זְקִיף רִישִׁיָּהּ, וְלֹא אָמַר מִיָּדִי.
28 אַהֲדַרְנָא זְמַנָּא אַחְרָא וְאָמִינָא הָאֵי, וְלֹא אָמַר מִיָּדִי. אָמִינָא לִיָּהּ לְרַבִּי חִיָּא בְּרִי, אוּ הָאֵי

- 1 בר נש אטים אוֹדֵנִין, או שטיא, או חכימא. יתיבנא גבוי. לבתר לקיט אינון עשבין, ואחיד
2 לון, וחפא עליהון טרפי גופנין.
- 3 שנינו, אמר רבי יוסי, פעם אחת הייתי הולך בדרך והיה עמי רבי חייא בני. עד
4 שהיינו הולכים, מצאתי איש אחד שהיה לוקט בשדה עשבים לרפואה. קרבתני
5 אליו ואמרתי לו: בן אדם, כל האגדות הקשורות הללו של העשבים למה? לא
6 הרים ראשו ולא אמר דבר. חזרתי פעם נוספת ואמרתי את זה - ולא אמר דבר.
7 אמרתי לרבי חייא בני: או שהאיש הזה אזניו אטומות, או שוטה, או חכם. ישבתי
8 אצלו. אחר כך לקט אותם עשבים, ואחז אותם וכסה עליהם בעלי גפן.
- 9 אמר לן, אנא חמינא דיוֹדֵאִין אתון, ויודֵאִין אמרי עלייהו, דאינון חכימין, אי לא דחייסנא
10 עלייכו השתא, תהוון רחיקן מבני נשא כסגירא דא, דמרחקין ליה מכלא, דהא אנא
11 חמינא, דריחא דחד עשבא דהוה קריב גביכון, עאל בגופייכו, ותהוון רחיקין תלתא
12 יומין. אלא אכילו אלין תומי ברא ותתסון,
- 13 אני ראיתי שאתם יהודים, ועל היהודים אומרים שהם חכמים. אם לא הייתי חס
14 עליכם, עכשו תהיו מרחקים מבני אדם כמו המצרע הזה שמרחיקים אותו מהכל,
15 שהרי אני רואה שריח של עשב אחד שהיה קרוב אליכם נכנס בגופכם, ותהיו
16 מרחקים שלשה ימים, אלא אכלו שומי הבר הללו ותתרפאו.
- 17 אכלנא מנייהו דהוו שכיחין קמן, ואדמכנא, ואתקטנא בזיעא, עד עידן סגי. לבתר
18 אתערנא, אמר לן ההוא גברא, השתא אלהכון עמכון, דאשכחתון לי, דהא אסונתא
19 דגופיכון על ידי אשתלים.
- 20 אכלנו מהם, שהיו מצויים שם, ונרדמנו ונקשרנו בזעה עד זמן רב. אחר כך
21 התעוררנו. אמר לנו אותו האיש: עכשו אלהיכם עמכם שמצאתם אותי, שהרי
22 רפואת גופכם על ידי נשלמה.
- 23 עד דהוינא אזלין, אמר לן, כל בר נש בעי לאשתעי בבר נש אחרא, כפום ארחוי, דהא
24 לנוקבא כפום ארחוי. לגברא דגברי כפום ארחוי. אמיןא לרבי
25 חייא ברי, היינו דכתיב, כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. ס"א כה תאמר
26 לבית יעקב בהווא אתר דאתחזי להו. ותגיד לבני ישראל בהווא אתר שלים דאתחזי
27 להו. דהא יעקב וישראל תרין דרגין אינון ובדרגא חד סלקין אלא ישראל שלימותא
28 דבלא אקרינ)

- 1 עד שהיינו הולכים, אמר לנו: כל אדם צריך לדבר עם אדם אחר כפי דרכיו. שהרי
2 לנקה כפי דרכה, לאיש כפי דרכיו, ולגבר שבגברים כפי דרכיו. אמרתי לרבי
3 חייא בני, זהו שכתוב כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבית ישראל). כה תאמר לבית
4 יעקב, באותו מקום שראוי להם. ותגיד ותגיד לבני ישראל, באותו
5 מקום שלם שראויהם, שהרי יעקב וישראל שתי דרגות הם ובדרגה אחת עולים,
6 אלא ישראל שלמות הכל נקרא
- 7 אמר לן, חמיתון דלא זקיפנא רישאי, ולא אשתעינא בהדייכו, משום דאבא, חכימא
8 בעשבין מכל בני דרא הוה. ואוליפנא מאבא ארחוי דכל עשבין, דבהון קשוט, ואנא
9 בכל שתא מדוראי בינייהו.
- 10 ראיתם שלא הרמתי ראשי ולא דברתי עמכם, משום שאבי היה חכם העשבים
11 מכל בני דורו, ולמדתי מאבי דרכי כל העשבים שבהם אמת, ואני בכל השנה
12 מדורי ביניהם.
- 13 והאי עשבא דחמיתון, דחפינא ליה בטרפי דגופנין אליו, בביתאי אית אתר חד, והוא
14 לסטר צפון, ובהווא אתר נעיץ חד ריחיא, ומעינא דהווא ריחיא, נפיק חד גבר בתרין
15 רישין, וחרבא שינא בידיה ובכל יומא קא מצער לן. ואנא לקיטנא האי עשבא, וזילו
16 אבתראי, ותחמון חיליה דהאי עשבא, ומה די אלהא עלאה גלי בעלמא, ולית מאן
17 דידיע ארחוי בכלא.
- 18 והעשב הזה שראיתם שפסיתי אותו בעלי הגפן הללו - בביתי יש מקום אחד, והוא
19 לצד צפון, ובאותו מקום נעוץ רחים אחד, ומהעין של אותו רחים יוצא איש אחד
20 עם שני ראשים וחרב שנונה בידו, ובכל יום הוא מצער אותנו, ואני לקטתי את
21 העשב הזה, ולכו אחרי ותראו את כחו של העשב הזה ומה שאלוה העליון גלה
22 בעולם, ואין מי שיודע דרכיו בכל.
- 23 אזילנא אבתריה, עד דהוינא אזלי בארחא, מאיך לחד נוקבא בעפרא, ושוי מההוא
24 עשבא בנוקבא, נפק חד חווא ורישא דיליה סגי. נטל חד סנטירא, נ"א סודרא (וקטיר
25 ליה כחד גדיא. דחילנא. אמר לון זילו אבתראי.
- 26 הלכנו אחריו. עד שהיינו הולכים בדרך, התכופף לנקב אחד בעפר, ושם מאותו
27 העשב בנקב. יצא נחש אחד וראשו גדול. לקח חבל (סודר) (אחד וקשר אותו כמו
28 גדי אחד. פחדנו. אמר לנו: לכו אחרי.

- 1 עד דְמַטְינָא לְבֵיתֶיהָ. חֲמִינָא הֵהוּא אַתְרַּ בְּחִשׁוּכָא, בְּתַר חַד כּוֹתְלָא. נָטַל חַד שְׂרָגָא
- 2 וְדְלִיק דְּלִיקָא סַחְרָנִיה דְּהֵהוּא אַתְרַּ דְּרִיחִיא. אָמַר לוֹן, מַמָּה דְּתַחֲמוֹן, לֹא תִדְחִלוֹן וְלֹא
- 3 תִּשְׁתַּעֲנוּן מִיַּדִּי.
- 4 **עַד שֶׁהֲגַעְנוּ לְבֵיתוֹ, רְאִינוּ אוֹתוֹ מְקוֹם בְּחִשְׁכָּה אַחַר כְּתֹל אַחַד. לֶקַח נֹר אַחַד**
- 5 **וְהַדְלִיק אִשׁ סָבִיב אוֹתוֹ מְקוֹם הָרְחִים. אָמַר לָנוּ: מַמָּה שְׁתֵּרְאוּ - לֹא תִפְחָדוּ וְלֹא**
- 6 **תִּדְבְּרוּ דָבָר.**
- 7 אַדְהֵכִי, שְׂרִי חוּיָא מְקַטְרוּי, וְכַתֵּשׁ בְּקִיסְטָא מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא. וְשׁוּי בְּרִישִׁיה דְּחוּיָא. עֵאל
- 8 חוּיָא בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא, וְשִׁמְעָנָא קְלָא דְּכָל אַתְרַּ מְזַדְעֶזְעָא. בְּעֵינָן לְמִיפְקַ, אַחִיד
- 9 בִּידְנָא הֵהוּא גְבָרָא, אָמַר, לֹא תִדְחִלוֹן קְרִיבּוֹ גְבָאִי.
- 10 **בֵּין כֶּךָ הִתִּיר אֶת הַנְּחֹשׁ מִקְשָׁרָיו, וְכַתֵּשׁ בְּמַכְתֶּשֶׁת מְאוֹתוֹ הָעֵשֶׂב וְשֵׁם בְּרָאשׁ**
- 11 **הַנְּחֹשׁ. נִכְנַס הַנְּחֹשׁ בְּאוֹתוֹ עַיִן הָרְחִים, וְשִׁמְעָנוּ קוֹל שֶׁכַּל הַמְּקוֹם הַזֶּדְעֶזְעוּ. רְצִינוּ**
- 12 **לְצֵאת, אַחַז בִּידְיָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר: אַל תִּפְחָדוּ, קְרִבּוֹ אֵלִי.**
- 13 אַדְהֵכִי, נִפְקַ חוּיָא שְׁתִּית דְּמָא, נְקִיט הֵהוּא גְבָרָא מֵהֵהוּא עֲשָׂבָא, וְשׁוּי בְּרִישִׁיה
- 14 כְּבָבְדָּמִיתָא. עֵאל בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא. לְשַׁעֲתָא זְעִירָא, חֲמִינָא, דְּנִפִּיק מֵהֵהוּא עֵינָא
- 15 חַד גְּבָרָא בְּתַרִּין רִישִׁין, וְחוּיָא שְׂרִיָּא סַחְרָנִיה דְּקַדְלוּי. עֵאל בְּהֵהוּא עֵינָא דְּרַחֲיָא וְנִפְקַ
- 16 תְּלַת זְמַנִּי. הוּהוּ אָמַר, זְקִיטָא זְקִיטָא, וּוִי לְאִימִיה דְּלֵהֵהוּא אַתְרַּ אוּבִיל לֵיהָ.
- 17 **בֵּין כֶּךָ יֵצֵא הַנְּחֹשׁ שׁוֹתֵת דָּם. לֶקַח אוֹתוֹ הָאִישׁ מְאוֹתוֹ הָעֵשֶׂב וְשֵׁם בְּרָאשׁוֹ**
- 18 **כְּבַתְחֻלָּה. נִכְנַס לְאוֹתוֹ עַיִן הָרְחִים. לְשַׁעָּה קִטְנָה רְאִינוּ שִׁיֵּצֵא מְאוֹתוֹ הָעַיִן אִישׁ**
- 19 **אַחַד עִם שְׁנֵי רְאשִׁים וְנְחֹשׁ שְׂרִי סָבִיב צוֹאֵרוֹ. נִכְנַס לְאוֹתוֹ עַיִן הָרְחִים וַיֵּצֵא שְׁלֹשׁ**
- 20 **פְּעָמִים. וְהוּא אָמַר: זְקִיטָא זְקִיטָא (מִיֵּן שֶׁרֶץ ! אוּי לְאִמּוֹ שֶׁהוּבִילָה אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ**
- 21 **מְקוֹם!**
- 22 אַדְהֵכִי, אַתְעַקַּר רִיחִיא מֵאַתְרֵיהָ, וְנִפְקַו, גְּבָרָא וְחוּיָא, וְנִפְלוּ וּמִיתוּ תַרְוּוּיָהוּ. וְאַנְן
- 23 דְּחִילְנָא סְגִי. אָמַר לוֹן הֵהוּא גְבָרָא, דָּא הוּא חִילָא דְּעֵשֶׂבָא דְּאַנָא לְקִיטְנָא קְמִיִּיכוּ, וּבְגִינִי
- 24 כֶּךָ לֹא אִשְׁתַּעֲינָא בְּהַדְיִיכוּ, וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁאִי, בְּשַׁעֲתָא דְּקְרִיבְתוֹן גְבָאִי.
- 25 **בֵּין כֶּךָ נַעַקַּר הָרְחִים מִמְּקוֹמוֹ, וַיֵּצְאוּ הָאִישׁ וְהַנְּחֹשׁ, וְנִפְלוּ וּמִתּוֹ שְׁנִיהֶם. וְאַנּוּ פְּחָדְנוּ**
- 26 **מֵאֵד. אָמַר לָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ: זֶהוּ כַּחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ עֲשָׂב שְׁאִנִּי לְקַטְתִּי לְפָנִיכֶם, וְלָכֵן לֹא**
- 27 **דְּבַרְתִּי עִמְכֶם וְלֹא הִרְמַתִּי רִאשֵׁי בְּשַׁעָּה שְׁקַרְבְּתֶם אֵלִי.**

1 אָמַר לֹן אִילוֹ) דָּרַף פ' ע"ב (יְדַעִין בְּנֵי נֶשֶׁא חֲכָמְתָא, דְּכָל מַה דְּנֻטַע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
2 בְּאַרְעָא, וְחִילָא דְּכָל מַה דְּאַשְׁתַּכַּח בְּעַלְמָא, יִשְׁתַּמּוּדְעוּן חִילָא דְּמַאֲרִיהוֹן, בְּחֲכָמְתִּיה
3 סְגִיָּא. אָבֵל לֹא טְמִיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲכָמְתָא דָּא מְבַנֵּי נֶשֶׁא, אֲלֵא בְּגִין דְּלֹא יִסְטוּן
4 מְאַרְחוּ, וְלֹא יִתְרַחֲצוּ בַּהֵיָא חֲכָמְתָא וַיִּנְשׂוּן לִיה.

5 אֱלוֹ יִדְעוּ בְּנֵי אָדָם חֲכָמָה, שְׁכַל מַה שְּׁנֻטַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְץ וְכַח כָּל מַה
6 שְּׁנֻמָּצָא בְּעוֹלָם, יִדְעוּ אֶת כַּח רְבוּנָם בְּחֲכָמְתוֹ הַרְבֵּה. אָבֵל לֹא הִסְתִּיר הַקְּדוֹשׁ
7 בְּרוּךְ הוּא חֲכָמָה זֶה מְבַנֵּי אָדָם, אֲלֵא כְּדִי שְׁלֹא יִסְטוּ מִדְּרָכָיו וְלֹא יִבְטְחוּ בְּאוֹתָהּ
8 חֲכָמָה וַיִּשְׁכַּחוּ אוֹתוֹ.

9 כַּד אֲתִיבָא, וְאִמְינָא הֵי מְלִי קַמְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר וְדָאִי חֲכִימָא הוּהוּ. וְתָא חֲזִי, לִית
10 עֲשָׂבָא וְעֲשָׂבָא דְּאֲתִיבִילִיד בְּאַרְעָא, דְּלֹא הוּהוּ בִּיה חֲכָמְתָא סְגִיָּא, וְחִילִיה בְּשַׁמְיָא סְגִיָּא.
11 תָּא חֲזִי, מִן אַזּוּבָא. דְּבַכָּל אַתְרַ דְּבַעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּא לְבַר נֶשׁ, וַיְחִי ר"נ
12 ע"א (בְּאַזּוּבָא מִתְדַכֵּי. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דִּיתַעַר חִילִיה דְּלַעִילָא דְּאֲתַפְקְדָא עָלוּי,
13 דְּהָא הוּא חִילָא דְּאֲתַפְקְדָא עָלוּי כַּד אֲתַעַרָא, מְבַעַרָא רוּחַ מְסַאבָּא, וְאֲתַדְכִי בְּרֶשֶׁת.
14 וְעַלְךָ אִמְינָא בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּשַׁזְבֵּךְ). שְׁמוֹת יֵט (אַתָּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְמַצְרַיִם
15 וְאֲשָׂא אֲתָכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים. מֵאִי כְּנָפֵי נְשָׂרִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַחֲמֵי.
16 דְּכַתִּיב), דְּבָרִים לֹכ (כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וְגו'. וְהֵינּוּ רִזָּא דְּאָמַר ר' שְׁמַעוֹן), מִשְׁלִי ל (דְּרָךְ
17 הַנֶּשֶׁר בְּשַׁמַּיִם. מֵאִי בְּשַׁמַּיִם. בְּרַחֲמֵי. מַה נֶּשֶׁר אֲשֶׁתַּכַּח בְּרַחֲמֵי עַל בְּנוֹי, וְדִינָא לְגַבֵּי
18 אַחֲרָנִין. כִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתַּכַּח בְּרַחֲמֵי לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל, וְדִינָא לְגַבֵּי עַמִּין עוֹבְדֵי
19 עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת.

20 כְּשִׁבְאַתִּי וְאִמְרִיתִי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר, וְדָאִי שְׁחָכֶם הִיָּה. וּבֹא
21 רָאָה, אִין עֲשָׂב וְעֲשָׂב שְׁנוּלֵד בְּאַרְץ שְׁלֹא הִיָּתָה בּוֹ חֲכָמָה רַבָּה וְכַחוּ בְּשַׁמַּיִם רַבִּי.
22 בֹּא וְרָאָה מִן אַזּוּב, שְׁבַכָּל מְקוּם שְׂרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהַר אֶת הָאָדָם, הוּא
23 נְטַהַר בְּאַזּוּב. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שִׁיתַעוֹרֵר כַּחוּ שְׁלַמְעֵלָה שְׁנַפְקֵד עָלוּי, שְׁהִרִי
24 כְּשִׁמְתַעוֹרֵר אוֹתוֹ הַכַּח שְׁנַפְקֵד עָלוּי, הוּא מְבַעַר רוּחַ הַטְּמָאָה וְנְטַהַר הָאָדָם.
25 וְעַלְיָ אֲנִי אוֹמֵר, בְּרוּךְ הַרַחֲמָן שְׁהַצִּילְךָ! אַתָּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לְמַצְרַיִם וְאֲשָׂא
26 אֲתָכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים. מַה זֶה כְּנָפֵי יִשְׂרָאֵל? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרַחֲמֵי,
27 שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים לֵב) (כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וְגו'. וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּרָךְ
28 הַנֶּשֶׁר בְּשַׁמַּיִם. מַה זֶה בְּשַׁמַּיִם? בְּרַחֲמֵי. מַה הַנֶּשֶׁר נִמְצָא בְּרַחֲמֵי עַל בְּנוֹי וְדִין

1 לאחרים - כך הקדוש ברוך הוא נמצא ברחמים לישראל, ובדין אל עמים עובדי
2 עבודת כוכבים ומזלות.